

สถานการณ์การประท้วงของสหภาพแรงงาน ณ ท่าเรือลอสแอนเจลิสและลองบีช ในนครลอสแอนเจลิส

ฝ่ายการเกษตรประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครลอสแอนเจลิส ได้รับแจ้งจากผู้นำเข้าสินค้าเกษตรและอาหารจากประเทศไทยในลอสแอนเจลิสหลายราย เกี่ยวกับสถานการณ์การคับคั่งของท่าเรือหลักสำคัญในนครลอสแอนเจลิส ได้แก่ ท่าเรือลอสแอนเจลิส และท่าเรือลองบีช (Long Beach) อันเนื่องมาจากปัญหาการประท้วงของสหภาพแรงงาน ส่งผลให้กระบวนการนำเข้าเป็นไปอย่างล่าช้ากว่าปกติไม่น้อยกว่า ๑ - ๒ เดือนต่อการนำเข้าแต่ละครั้ง โดยสินค้าต้องติดค้างบนเรือไม่สามารถนำขึ้นท่าได้ หรือนำขึ้นท่าได้แล้วแต่ไม่สามารถนำออกมาภายนอกเพื่อส่งจำหน่ายได้ ผู้นำเข้าจึงต้องเสียค่าธรรมเนียมการใช้พื้นที่ของท่าเรือ (Demurrage charge) เพิ่มในอัตราสูงมาก นอกจากนี้ สินค้าที่มีอายุการเก็บรักษาสั้น เช่น ผักผลไม้สดแช่เย็น เกิดการเน่าเสีย ก่อให้เกิดความเสียหายทางธุรกิจอย่างต่อเนื่อง

ข้อเท็จจริงและสถานการณ์มีดังนี้

ความเป็นมา

๑. ท่าเรือลอสแอนเจลิสและลองบีชเป็นท่าเรือขนาดใหญ่ของนครลอสแอนเจลิสซึ่งตั้งอยู่ติดกัน เมื่อรวมกันจะจัดเป็นท่าเรือใหญ่อันดับ ๙ ของโลก มูลค่าสินค้าผ่านท่าในแต่ละปีไม่น้อยกว่า ๓ พันล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือกว่า ๑๐ ล้านล้านบาท

๒. ข้อตกลงหรือสัญญาในการบริหารท่าเรือลอสแอนเจลิสและลองบีชระหว่างสหภาพแรงงานของท่าเรือ ซึ่งมีชื่อเรียกเป็นทางการว่า International Longshore and Warehouse Union (ILWU) กับสมาคมเดินเรือแปซิฟิก (Pacific Maritime Association) ซึ่งมีอายุ ๖ ปี ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ฝ่ายสหภาพ ILWU เรียกร้องให้เพิ่มค่าธรรมเนียมจัดการความคับคั่งของท่าเรือ (Congestion Surcharge) อีกผู้คอนเทนเนอร์ละ ๘๐๐ - ๑,๐๐๐ เหรียญสหรัฐฯ สมาคมเดินเรือฯ ได้เจรจาต่อรองหลายครั้งแต่ไม่เป็นผล โดยเริ่มเจรจาดังแต่ก่อนข้อตกลงสิ้นสุด รวมเวลาการเจรจันจนถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่า ๙ เดือนแล้ว นอกจากนี้ สหภาพฯ ยังให้เหตุผลว่าอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักรในท่าเรือมีการใช้งานมานาน มีสภาพเก่าและยังไม่เพียงพอต่อการรองรับปริมาณเรือและสินค้าที่เข้าเทียบท่า โดยเฉพาะในช่วงที่มีเรือมาใช้บริการหนาแน่นระหว่างเดือนสิงหาคม - ตุลาคม

๓. ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมา สหภาพฯ สั่งลดจำนวนคนงานควบคุมเครนยกตู้สินค้าลงจาก ๑๑๐ เครื่องเหลือเพียง ๓๕ เครื่อง ในขณะที่สมาคมเดินเรือฯ ประกาศยกเลิกการทำงานกะกลางคืน เนื่องจากเห็นว่าคนงานไม่ได้ทำงานจริงจึงแต่กลับเป็นสาเหตุให้ท่าเรือยิ่งคับคั่งยิ่งขึ้น จึงยิ่งทำให้สินค้าตกค้างมากขึ้นเป็นลำดับ ส่งผลกระทบต่อเนื่องถึง Supply Chain สินค้าในสหรัฐฯ ตามไปด้วย

๔. ตั้งแต่เริ่มเกิดปัญหานี้ สายการเดินเรือต่างก็พยายามแก้ปัญหาโดยย้ายไปเทียบท่าอื่นๆ ในฝั่งตะวันตกของสหรัฐฯ เช่น ซานฟรานซิสโก โอ๊คแลนด์ ซีแอตเติล รวมไปถึงท่าเรือทางฝั่งตะวันออกของเม็กซิโกและแคนาดา (แวนคูเวอร์) ซึ่งมีขนาดเล็กกว่าท่าเรือลอสแอนเจลิสและลองบีช ส่งผลให้ท่าเรือเหล่านั้นคับคั่งตามไปด้วยทั้งหมด และมีเรือสินค้าลอยลำเพื่อรอเข้าเทียบท่าเช่นกัน

สถานการณ์ในปัจจุบัน

๑. สถานการณ์ล่าสุดเมื่อวันอังคารที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ มีเรือสินค้าลอยลำไม่สามารถเข้าเทียบท่าเรือลอสแอนเจลิสและลองบีชได้ประมาณ ๒๐ ลำ โดยที่ผ่านมาจะต้องรอน้อย ๗ - ๑๔ วันเพื่อเข้าเทียบท่า และใช้เวลาอีก ๖ - ๘ วันเพื่อนำสินค้าลงจากเรือ ทำให้ขณะนี้สายการบินเรือบางบริษัท ไม่มีเรือเพียงพอที่จะนำสินค้าจากทวีปเอเชียเข้ามายังสหรัฐฯ

๒. เมื่อต้นสัปดาห์ วุฒิสมาชิกจากรัฐที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แคลิฟอร์เนีย วอชิงตัน และโอเรกอน ได้ร่วมกันยื่นหนังสือซึ่งลงนามโดยสมาชิกสภาองเกรสจำนวน ๘๔ คน ถึงสหภาพฯ และสมาคมเดินเรือฯ เพื่อเร่งรัดให้มีการสรุปผลการเจรจาโดยเร็วที่สุดเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจไปมากกว่านี้ หลังจากได้ยื่นหนังสือมาแล้วครั้งหนึ่งเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ แต่ไม่เป็นผล

ข้อคิดเห็นของฝ่ายการเกษตรฯ

๑. สถานการณ์ที่ยืดเยื้อของท่าเรือลอสแอนเจลิสและลองบีช ซึ่งขยายตัวไปยังท่าเรือฝั่งตะวันตกทั้งหมดของสหรัฐฯ ยังไม่มีทีท่าว่าจะสิ้นสุดลงโดยง่าย ส่งผลให้การส่งออกและนำเข้าสินค้าทางเรือเป็นไปอย่างยากลำบาก และมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ ผู้นำเข้าหลายรายหันไปนำเข้าทางฝั่งตะวันออกของสหรัฐฯ แทน ซึ่งมีระยะทางไกลมาก รัฐบาลสหรัฐฯ ไม่ได้ให้ความสำคัญกับปัญหานี้เท่าที่ควร โดยยังสนใจปัญหาด้านการก่อการร้ายระหว่างประเทศเป็นหลัก ผลกระทบไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะการนำเข้าสินค้ามายังสหรัฐฯ เท่านั้น แต่ส่งผลเสียต่อการส่งออกสินค้าทางเรือของสหรัฐฯ เองด้วย โดยเฉพาะการส่งออกสินค้าเกษตรและปศุสัตว์

๒. การนำเข้าสินค้าเกษตรจากไทยที่ต้องขนส่งทางเรือประเภทผักและผลไม้สดแช่เย็น โดยเฉพาะลำไยที่ผ่านการฉายรังสี ย่อมได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากเป็นสินค้าที่มีอายุการเก็บรักษาสั้น อาจจำเป็นต้องพิจารณาการขนส่งทางอากาศแทนในระยะนี้

๓. จากการที่ได้หารือกับผู้นำเข้าสินค้าเกษตรและผลไม้จากประเทศไทยในลอสแอนเจลิสหลายรายพบว่า ขณะนี้ ผลไม้ไทยมีต้นทุนด้านราคาสูงมาก โดยเฉพาะมังคุด ลำไย และทุเรียน ส่วนหนึ่งเนื่องจากการถูกกีดกันข้อเพื่อไปจำหน่ายยังประเทศจีน โดยให้ราคาดี ไม่จำเป็นต้องผ่านการฉายรังสี และจีนยังมีกฎระเบียบที่เข้มงวดน้อยกว่าสหรัฐฯ ทำให้การนำเข้าผลไม้จากไทยมายังสหรัฐฯ อยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก มีการหยุดการนำเข้าเป็นระยะ นอกจากนี้ ประเทศคู่แข่งซึ่งมีสินค้าประเภทเดียวกันกับไทย เช่น มะม่วงและมังคุดจากเม็กซิโก เงาะจากกัวเตมาลาและเวียดนาม ลำไยจากฮาวาย ฟลอริดา และเวียดนาม เริ่มมีผลผลิตเพิ่มขึ้นและคุณภาพดีขึ้นเป็นลำดับ ไทยควรพิจารณาส่งเสริมการผลิตและส่งออกผลไม้ชนิดอื่นๆ ที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดเพิ่มขึ้น เช่น มะม่วงเขียวเสวย ฝรั่ง ละมุด ลองกอง ฯลฯ และหาแนวทางลดต้นทุนเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันให้มากยิ่งขึ้น

ฝ่ายการเกษตรประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครลอสแอนเจลิส
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘